

CERETANIA

PERIODIC QUINZENAL
Defensor dels interessos
:: de CERDANYA ::

Preu de Subscripció. 8 pessetes l'any Trimestre, 2 pessetes Número solt: 40 cèntims

DE LA QUINZENA

*Morts, ferits. Un Moço d'Esquadra covardament assassinat, al Clot, sense donar-li temps de defensar-se. Un Guarda de Seguretat, després de ferit, fou rematat com una bèstia I altres morts, i altres ferits. I un dia de dol per a Barcelona i un motiu més de des-
crèdit per la nostra Pàtria.*

Heu's-ací què hem de registrar en aquesta quinzena. Encara no s'ha acabat la paciència dels catalans? Encara no s'han donat compte els obrers que aquest grapat d'anarquistes, el mateix roben que assassinen? Encara no ha arribat l'hora d'embarcar-los tots plegats cap als seus pobles d'origen, i si tant entusiastes són de l'ideal comunista, cap a Rússia que allà els rebran bé?

Aquesta gent volen implantar la Dictadura del Proletariat. Estaria bé que després d'haver-nos tret de sobre la Dictadura blanca d'En Primo que, al fi i al cap, fou una Dictadura d'opereta, ara caiguéssim sota les urpes d'una Dictadura roja, que empra el mitjà de suprimir —és dir, matar, assassinar—

a tot ciutadà que no els plagui! Dictadura del Proletariat, manant ells, és clar; i que el Proletariat aleshores treballés per a ells i sense disposar de lleis que avui ens defensen a tots i que, sota la República, es convertiran en Lleis socials i, per tant, dignificadores.

No: el poble català no ho permetrà. Per a defensar la seva existència, per a defensar les llibertats de Catalunya i consolidar la República espanyola, tots els ciutadans es posaran al costat de l'ordre constituït i, si no n'hi hagués prou, potser seria arribada l'hora d'armar-se tothom pel seu compte i fer respectar la justícia que ens empara a tots i que per la força bruta es vol anihilar.

Milers de bombes; centenars de pistoles; automòbils; gent ben vestida i ben pagada; diners a dojo. I els diners, d'on han sortit? Perquè, que sàpiguem ni les bombes, ni les pistoles; ni els automòbils, s'acostumen a trobar en el bosc com els bolets. Qui ho paga tot això?... Es per aquest cantó que les Autoritats de la República han de buscar. Morta la cuca, mort el verí.

coles Graduades. Una de les principals és la d'independentitzar l'entrada dels nens de la de les nenes. També s'està restaurant l'escala que dona accés a les aules de les nenes i a l'Escola de Dibuix.

Aplaudim l'iniciativa.

Centre Tècnic Administratiu

baix la direcció de personal titular

Peritacions y plans de finques
Tramitació d'expedients, etc.

DIRECCIÓ:

F. DE LA HIJA

PUIGCERDA

Telèfon, 77

NEIXEMENT.—El dia 30 del passat mes de desembre, el matrimoni Pere Visalta - Matilde Tubau tingué la satisfacció de veure augmentada la família amb el neixement d'una xamosa nena.

L'enhorabona.

Es intolerable, vertaderament, que un grup de gent sense ànima que es donen el nom d'obriers, usurpant amb això una qualitat que no tenen, pretenguin alterar el ritme de pau i treball de la nostra terra. Hom procedirà contra ells, ara i sempre, amb gran rigor. El poble que treballa ho vol així, i pot estar segur que tindrà al seu costat les autoritats, la missió principal de les quals és el manteniment de l'ordre públic.

Governador MOLES

NOTICIARI

EL SARAU DEL RAIM.—Així s'acomiadà l'any 1932 en el Casino Ceretà: amb un esplèndid sarau, força animat i divertit.

La jovenalla, i els de «mitja edat» que encara senten les aficions terpsicorístiques, hi disfrutaren de debò i feren molta broma.

L'entrada a l'any nou fou el «clou» de la festa amb la «devoració» dels tradicionals dotze grans de raïm, els quals, com sol succeïr, foren de més durada que les dotze batallades del rellotge.

L'animació persistí fins a la matinal, essent aquest ball un bon preludi de la tanda de saraus d'aquesta temporada.

Les nostres felicitacions als organitzadors i animadors.

CONFITERIA BONET

TORRONS EXTRA

Especialitat torró de Crema

Tramesa de paquets postals a totes destinacions en capsés especials

VINS - XAMPANYS - LICORS

MILLORES IMPORTANTS—S'estan portant a cap en les nostres Es-

Es ven la casa n.º 40

del carrer d'Espanya d'aquesta Vila Completament nova, composta de sis pisos. Renta 6.000 pessetes al any Ràó: BANCO CERETANO

CONCURS DE PESSEBRES.—Ha constituït un veritable èxit, malgrat les presses amb que ha estat organitzat, el concurs de pessebres que

ha tingut lloc per primera vegada a la nostra Vila.

Ha obtingut el primer premi en Bonaventura Baqué; el segon premi en Josep Mosquera; tercer premi na Maria Monsó.

Va posar-se fora de concurs voluntariament, en Lluís Piguillem, mereixedor de premi.

A més han estat puntuats favorablement setze dels inscrits, entregant la Comissió un premi a cada un d'ells

L'entusiasme ha crescut tant que són ja molts que es proposen fer artístics pessebres pel Nadal vinent.

No ens manca més que felicitar a la Delegació de la F. J. C. que ha estat l'organitzadora d'aquest simpàtic concurs.

ES VEN Cotxe Whippet, 14 HP. en perfecte estat. — Bon preu.

Raó: L. Rodriguez, - Plaça Igualtat, 12

VISITANT IL·LUSTRE.—Amb ocasió d'ésser actualment resident a Puigcerdà l'artista català M. Calcina, pintor-decorador, ens plau reproduir una nota que aparegué en «Le Télégramme» de Toulouse, amb ocasió del seu últim treball efectuat a la ciutat de Tarascó.

«La decoració de la capella del Sagrat Cor de l'església de Santa Quirèria de Tarascó, ha estat confiada a M. Calcina, artista-decorador.

M. Calcina ha ajustat el seu treball dins l'estil gòtic, semblantment a l'estil de l'altar.

El conjunt ha quedat hàbilment con-

cebut sense estridències de colors, però, també sense anacronismes. Des dels sòcols de les parets fins a l'encreuament de les ogives, s'estenen els colors harmònicament matitzats; els rojos, els blaus, els malves, els grocs i els verds es combinen i s'enllacen en maticos atenuats, rellevats pels ors de les garlandes de les roses, de les volutes, dels ornaments de totes menes.

Una imitació de «vitrall» a l'efigie del Benaventurat R. P. de la Colombière, ha quedat feliçment realitzat.

I de l'impressió que hom ressent a la vista d'aquest conjunt harmoniós de línia i de color, resulta clarament que la mà d'un artista ha passat per allí i ha deixat l'empremta d'un professional complet i d'una consciència d'artista digne d'elogis.

Hem, doncs, de felicitar coralment a M. Calcina, artista complet.»

I nosaltres volem afegir-hi que desitgem al senyor Calcina que la seva estada entre nosaltres li sigui ben plaenta.

LES CEDULES. - Per fi han arri-

Honorem als defensors de la República i ordre social: forces de l'exèrcit, mossos d'esquadra i guardes de seguretat que han vessat llur sang en compliment del deure.

Felicitem a la nostra massa obrera, a l'honrada massa obrera catalana que ha sabut desoïr una vegada més l'anarquisme terrorista i ha restat fidel al seny pairal.

bat. Aquests tres darrers dies de la setmana que acabem havien estat assenyalats per a que els interessats les recollissin a casa del recaptador, senyor Diumenge.

Ho avisem als nostres lectors a fi de que les recullin abans del recàrrec.

RENTAT I PLANXAT

de vestits, roba interior, jocs de taula i de cambra, cortinatges i stors, etc...

PREUS MOLT LIMITATS

ROSA ROGÉ

Carrer del Poble, 7-1er. (casa l'lebre) PUIGCERDA

BONA NOVA.—Ens enterem amb veritable satisfacció que les gestions portades a cap pel nostre estimat amic i company, el diputat en Pere Blasi, referent a l'Escola de Sanabastre, han estat coronades per l'èxit, ja que segurament dintre de pocs dies hi haurà mestre nomenat.

Felicitem al nostre amic i li agraïm de tot cor el seu ajud amb el que comptàvem a l'avançada.

EL FORN DE PA PALAU

creador de l'excel·lent Coca "Cerdanya"

PA INTEGRAL
PANETS DE VIENA
ELABORACIO PERFECTA

Forn de Pa PALAU
Carrer de la Revolució, 9 - PUIGCERDA

HOTEL

Terminus

== TOT CONFORT ==

Dayant l'Estació del Transpirenenc
Meravelloses vistes panoràmiques

Cuina excel·lent - Servei acurat
Habitacions Espléndides

PREUS RAONABLES

RIGARD ALTIMIRAS

Telefon, 8 - PUIGCERDA

COMENTARI

Mirador Municipal

En el nostre primer número, al comentar la última Sessió declaràvem la nostra satisfacció al poguer qualificar de brillant l'actuació dels nostres consellers municipals, la nostra satisfacció ha estat, però, ben efímera, puix, com si alguns dels Consellers s'hagin proposat amargar-nos l'existència (que tot podria ésser) varen fer que la Sessió que celebraren el divendres dia 6, fos incorrecte, grollera i inqualificable; veieu, sinó, el seu transcurs, i encara no ens sentim amb ànims per a dar-vos en només que una petita idea.

En obrir-se la Sessió presidida per l'Alcalde s'ien a l'esquerra els senyors Artísó, Morer, Tundidor i Puig i, a la dreta, el Sr. Llanas. Després de llegida l'acta anterior i després de passada l'ordre del dia, sense gaire importància es passa als precs i preguntes, es llegeix una nota de l'Administrador de Correus Sr. Planas en la qual dóna compte de l'horari que regeix en les seves oficines i sense comentaris es llegeix una comunicació de la Societat de paletes i manobres, demanant que es procuri reparar la feina de l'Ajuntament entre els obrers parats amb més equanimitat que fins ara i, al ensems, que es pagui als peons temporers la quantitat de vuit pesetes cinquanta cèntims, enlloc de les vuit que en percibeixen actualment. Malgrat que en part s'acordà la demanda de l'esmentada Societat, el nostre comentari és que en aquest punt és on podien lluir-se els nostres socialistes i no obstant, ni un sol dels que són o es diuen socialistes va saber-lo aprofitar. Un cop debatut aquest assumpte el Sr. Tundidor va demanar a la Presidència què es sabia de la Biblioteca que la Caixa de Pensions i Estalvis té el propòsit de instal·lar en la nostra Vila, contestant li el Sr. Cadefau que el F. del T. havia rebut una atenta lletra de l'esmentada Caixa assabentant-los de l'acord pres pel seu Consell d'Administració de crear la biblioteca per la qual fan s'interessaven, i aquí va començar una discussió menada pel dit Sr. Tundidor i pel Sr. Morer, desenfocada en extrem, car, no crec que mai s'hagués dit una munió de disbarats en tant poca estona, sort que el Sr. Llanas va tallar-la amb una intervenció afortunadíssima i en breus i concises paraules va demostrar-los que el F. del T. havia treballat amb anheli i s'havia preocupat amb excessiu interès per a la creació d'aquesta biblioteca, contestant aleshores el Sr. Tundidor que ell no ho

deia pel F. del T. sinó per un dels seus components que es volia posar davant de l'Ajuntament, que en cobrava i que només tenia interès en pujar damunt dels altres. En preguntar, llavors el senyor Llanas qui era aquest senyor contestà el Sr. Tundidor que no ho sabia i que valia més deixar-ho córrer car hi havien altres qüestions de més importància a discutir. Es donà lectura a una demanda que feien alguns veïns de la Plaça dels Heròis la qual es deixà pel seu pròxim estudi i desseguit el Sr. Tundidor demana al Sr. Secretari que llegeixi l'acta del 29 de Juliol, en el tros que fa referència a la dimissió presentada pel senyor Alcalde; i aquí comença el desori. El Sr. Tundidor després d'atacar durament al senyor Alcalde parla d'una conversa que sostingueren amb el Sr. Llanas i insulta al Sr. Secretari, aquest demana que es formulí un expedient contra el Sr. Tundidor per les paraules que li ha dirigit; intervé el Sr. Llanas dient que el Sr. Alcalde té l'obligació de defensar al Sr. Secretari, al què contesta la Presidència que no pot fer-ho, puix pel senyor Tundidor l'Alcalde i secretari són una sola persona. El Sr. Tundidor continua llançant paraules ofensives contra el Sr. Alcalde; el Sr. Llanas aclareix algun extrem de la conversa a la qual ha fet al·lusió el Sr. Tundidor i, enmig d'un veritable «bat i bull», es passa a votació la proposta del Sr. Tundidor. Demanat el vot al Sr. Puig contesta que ell creu que pel poc temps que els queda d'estar-se allí val més que no es parli d'aquesta qüestió, el Sr. Tundidor diu que «*existeix*» amb lo que ha dit, el senyor Morer s'adhereix a la proposta, el Sr. Artísó també s'hi adhereix i el senyor Llanas diu que pel poc temps que queda que no hi ha necessitat de canviar les coses; com sia, però, que tant la Presidència com el Sr. Llanas demanen que es parli clar, puix tot són paraules en veu baixa i un xic dubtoses es passa novament a votació. El Sr. Puig pregunta si després del què ha dit, ara ha de dir «sí o no» i al contestar li que naturalment, diu: «Jo no puc deixar estar als meus companys», el Sr. Tundidor diu que es *rectifica* en el que ha dit. El Sr. Morer diu que també i el Sr. Artísó contesta: «Ja saps que fa molt temps que te l'he retirada la confiança»; al qual contesta la Presidència donant-li les gràcies; i, per últim, el Sr. Llanas insisteix en el que ha dit, dient, però, a la Presidència que ell no es voldria trobar dos

vegades en el mateix cas. L'Alcalde li pregunta que contesti amb claretat i sense subterfugis si és que tampoc té confiança en ell, contestant el Sr. Llanas que ell ja ha dit que no era amic de canviar les coses pel poc temps que els queda; aleshores l'Alcalde diu que convocarà una reunió extraordinària l'endemà i que si la majoria li retira la confiança ell no té cap inconvenient en presentar la dimissió que li demanen. A prec del Sr. Llanas passa a ocupar la Presidència el Sr. Artísó i s'aixeca la Sessió.

Qui té la culpa de que haguem de presenciar aquestes coses diran alguns? Al nostre entendre són varis factors. Primer: el Sr. Llanas que potser per ganes de fer galeria o potser per ganes d'ésser ell l'Alcalde aprofita totes les ocasions per llançar la pedra contra l'Alcalde, encara que després procura amagar-se perquè no li reboti. Segon: el Sr. Artísó que qui sap si també per ganes d'ésser ell o perquè el Sr. Cadefau no l'ha complagut en tots els seus capricis, procura per tots els mitjans de fer-lo caure. Tercer: el Sr. Tundidor que poc comprensiu i massa sectari no pot admetre un Alcalde com el que tenim, que sap posar-se del costat de la raó. Quart: el poble, en general que, indolent, no assisteix a cap de les Sessions i deixa que la majoria dels assistents siguin d'un sol cantó, els quals amb llurs manifestacions donen peu al senyor Tundidor per a dir a cada quatre paraules que el «Poble ho vol». I per últim la manca de coneixements de certes persones, que no saben o no volen saber, que en les Sessions de l'Ajuntament no es poden fer manifestacions de cap mena, majorment un senyor que, tot i essent Director d'un Periòdic setmanal, sembla hauria de tenir interès en donar exemples bons i els dóna de tal forma que en una Sessió, fa molt temps, tingueren de cridar-li l'atenció per manifestar-se; en una altra es veié obligada la Presidència a invitar-lo a sortir al carrer per negar-se a descobrir-se com fa tothom, contestant a l'Agutzil que li demanà que s'treïés la gorra, que no li donava la gana.

Com a ciutadans lamentem l'actuació d'aquests elements que sembla que hagin pres les Sessions de l'Ajuntament com a camp d'esport i, com a puigcerdanesos, blasmem l'actuació d'aquests Consellers que no saben veurer que amb l'actuació llur no fan sinó desmeritar el Consistori i posar en baix terreny el bon nom de nostra Vila.

No volem allargar més aquesta qüestió ja massa llarga de natural; no obstant, abans d'acabar, volem pregar a tots a Consellers i al poble que posin un xic

d'esforç a fi de que no es repeteixin aquestes tristíssimes escenes municipals i fer constar que no som rebentadors d'ofici, que estem convençuts—i no ens sap greu de dir-ho—que l'actual Ajuntament ha fet per Puigcerdà més que cap dels altres i que, malgrat les censures que els poguem dirigir, poden estar més que segurs, que tampoc quan ho mereixin, els regatejarem els nostres elogis.

En la Sessió extraordinària que convocà l'Alcalde per l'endemà a la nit varen assistir hi els Consellers senyors Florensa, Vernis, Solà, Llanas, Palau i la Presidència. Comença el Sr. Cade-fau explicant l'incident de la Sessió passada dient que lamentava l'ocurrut i demanava a tots els Srs. Consellers que parlessin amb franquesa i sinceritat puix si bé acceptava i comprenia totes les campanyes que se li dirigissen, no podia acceptar aquests senyors que cremen un ciri a Déu i un altre al diable i, després d'una breu discussió entre el dit Sr. Alcalde i el Conseller Sr. Llanas, es passa a votació que dona per resultat la ratificació de confiança a l'Alcalde per part de tots els assistents. S'aixeca la Sessió fent-se entre públic alguns comentaris.

Una altra sessió tempestuosa va ésser la que es celebrà el dimecres. No pensem allargar massa el nostre comentari, puix ja havem dit que ens reconeixem pesats, i no volem ésser-ho fins al cap d'enllà, malgrat que amb aquesta Sessió, ens sobrarien molts per a fer un comentari de dotze pàgines. Comença la Sessió amb assistència de tots els Srs. Consellers menys el Sr. Puig. Després d'haver llegit el Sr. Secretari les dues actes anteriors, demanà el Sr. Artísó l'anul·lació per il·legal, de la Sessió extraordinària, que convocà el Sr. Alcalde dient que els articles 128 i 193 de l'estatut municipal prohibien celebrar reunions extraordinàries que no fossin convocades amb més de 24 hores de temps. El senyor Secretari digué que els aludits articles havien derogat i que l'article 101 de la Llei Municipal en vigor donava facultats al Sr. Alcalde per convocar sessions sempre que ho creïés convenient i, després d'una discussió en la qual intervingueren gairebé tots va aprovar-se l'acta de l'esmentada Sessió amb els vots en contra dels Srs. Artísó, Morer i Tundidor. Es donà lectura a un recurs de reposició presentat per l'arxiver municipal Mosen Jaume Martí en el qual feia constar que havia estat nomenat l'any 21 per l'Ajuntament presidit pel senyor Martí i que fins l'any 1927 no havia cobrat la més petita remuneració, el que va servir al Sr. Tundidor per dir que si no havia cobrat, d'altre lloc ho devia

haver tret, paraules que varen promou- rer un gran aldarull i que aprofità el se- nyor Vernis per dir-los que posesin més cura amb el que deien i que deixessin de veurer la sotana del capellà, puix que allà es discutia un arxiver i no de la ma- nera que vestia; llavors contestà el se- nyor Morer dient que no podien tenir cap confiança amb un Sr. que ha tingut afers amb el Jutjat; replicant el Sr. Vernis que també altres Srs. tenien qüestions amb la Justícia i que no obstant se'ls té con- fiança, es va discutint amb dures parau- les aquesta qüestió fins que el Sr. Tun- didor increpa, dirigint-se al Sr. Floren- sa, l'actuació d'alguns Consellers que— diu—no van mai a les Sessions quan s'ha de defensar el poble, i en canvi no hi fan falta quan es tracta de deixar sens efecte els acords presos per majoria; s'entaula novament una altra discussió en mig de la qual el Sr. Tundidor demana al públic que hi diu. S'arma un escàn- dol, per últim es passa a votació la qüestió de l'arxiver votant la seva repo- sició els Srs. Solà, Llanas, Vernis, Flo- rensa, Palau i la Presidència i en contra els Srs. Artísó, Tundidor i Morer. Es promou un altra aldarull en el qual el Sr. Artísó diu a la Presidència que té una llista de tots els acords que no ha fet complir i a prec del Sr. Alcalde co- mença a llegir dates en les quals s'acor- daren coses que han quedat sens efecte, i al prec del Sr. Alcalde que li aclareixi del que es tracta, contesta el Sr. Artísó que llegeixi les actes i podrà fer-se'n càrrec, promet el Sr. Alcalde que ho lle- girà i en la pròxima sessió els dirà el perquè no s'han complert. S'aixeca la Sessió a les 9 i quart.

Si bé en aquesta Sessió hi han abun- dat els lamentables insults en canvi ens és plaent fer constar que'l públic que hi assistí, es comportà amb força correc- ció, puix, malgrat el mal exemple que els donà el Conseller Sr. Tundidor al pre- guntar-los la seva opinió, solsament dos o tres es manifestaren contestant gairebé tots els altres amb un «pst...» que volia dir molt.

Comerciants:

***Ja penseu en redac-
tar els rètols dels vostres
establiments en català?***

***No oblideu que som
a Catalunya i que te-
nim un Estatut.***

D'ací d'allà

L'Ajuntament ha portat a cap da- rrerament algunes obres a l'edifici de les escoles municipals. Estem con- vençuts de que si les ha fet és que eren necessàries. Ara que cal que es parteixi de la base de que les dites escoles, per més que s'hi faci, sem- pre seran un nyap, i que per conse- güent es té de procurar gastar-s'hi no res més que lo imprescindible, ho i esperant que un Ajuntament d'empen- ta s'empengui com sia la construc- ció d'un edifici de planta per a substi- tuir aquelles. El problema escolar de Puigcerdà és pregon, molt més greu, del què sembla a primera vista, en molts aspectes; un d'aquests és el què remarquem.

■ ■ ■ ■

Havent-se obert en el dit edifici, en ocasió de les obres esmentades, un arc per a construir-hi una porta en front mateix del carrer de la Toleràn- cia, aquest ens feu entrellucar el bo- nic que seria el fer continuar l'esmen- tat carrer fins al Passeig del Fielato atravesant l'edifici del quartel o es- coles, per mitjà d'un passatge, po- sem per cas. Veritablement és de dol- dre que l'emalum dels cossos d'edi- fici que cobejen l'antic convent de Sant Domingo privin, sense cap com- pensació utilitària, de que la nostra vila s'estengui per aquell cantó.

■ ■ ■ ■

Les bugaderes de la vila poden es- tar (i creiem que ho estan) reconegu- des al nostre Ajuntament pels magní- fics rentadors que aquest ha construït, una bona obra, realment.

Ara que aquestes bones dones tin- dríen de correspondre evitant certes petites incorreccions que algunes d'e- lles cometen, com per exemple, el llençar draps i robes velles al carrer de la Llibertat, proper, estendre roba a la paret que dona al mateix, obse- quant de retruc als vianants amb al- guna gotillada, etz.:



AGRICOLES

El que es conta
de la noguera

La nou és una fruita molt coneguda i popular; però el que molts desconeixen, és que el formós i útil arbre que la produeix, procedeixi d'Àsia i de les riberes del mar Caspi. En aquests indrets hi creix abundantment i és d'aquests d'on, fa ja molts segles, que s'estengué a molts països d'Europa. Els romans ja coneixien la noguera com ho demostra l'espriuat parèmia d'un poeta satíric, deieble de Juvenal.

«La noguera, l'ase i la dona estan subjectes a una mateixa llei».

«Aquestes tres espècies solament donen fruits apallissant-les».

El poeta recordava la manera que s'ha seguit per a collir les nous, bastonejant els arbres.

No ha estat sol aquest satíric deieble de Juvenal el que s'ha fixat amb la noguera. En un poema llatí que s'atribueix a Ovidi, titulat *Nux*, una noguera es queixa dels mals tractes que rep, i l'autor, per a defensar-la, dóna interessants detalls de les combinacions i aplicacions de les nous per a utilitat llatí Joan de Garlanda, que visqué al tercer segle, l'hi agradaven molt les nous. Pels votants de Tolosa hi tenia en les seves finques, grans plantacions de nogueres de les més variades espècies.

D'Itàlia, les armes romanes la introduïren a la Gàl·lia i altres terres.

La noguera i l'avellaner es citen en les *Capitulars*. Carlemany, sentia una gran passió per les nous, passió que compartia amb Hildegarda, una de llurs favorites. Quan el sobirà s'absentava, ordenava al seu intendent d'Aix-la Chapelle, que cuidés que no es bastonegessin els arbres per a collir-ne les nous, amb el fi que no es malmetessin.

Amb les nous les golafres amigues del sobirà en feien conserves i un licor que el sobirà prenia abans de menjar. En les poques estades que feia amb els seus i que li permetien les empreses i conquestes brillants, Carlemany, en la seva residència a Aix-la-Chapelle, posava gran cura en uns noguers que tenia en una horta i de les fustes en feia construir mobles de molt valor.

Cerdanya - ciutat

Del bell ideal de Catalunya ciutat nosaltres en fragmentem el de *Cerdanya ciutat*: realitzable, el primer, per la influència barcelonina; més immediatament assequible el segon amb una intensa acció puigcerdana.

Recordem el concepte antic de la *civitas*, la qual no comprenia solament el núcli urbà fortificat, sinó també la contrada circumdant; i, en contemplar *la vila* gallardament emplaçada sobre el puig ceretà, bellament exornada pel seu hortam escalonat o auriolada de nit per vistosa lluminària, evocarem tot seguit la clàssica *civitas*, guadora i defensora de la rodalia que amb ella constituïa una sola unitat geogràfica o política.

Una ullada a la Cerdanya us fa comprendre fàcilment l'imperatiu geogràfic que des de Llívia, passant per Hix, traspassà a Puigcerdà la capitalitat; i palesa també l'armònica i assenyada estructuració humana que ha sabut ordenar els pobles d'una comarca, precisa de límits, a l'entorn d'un centre excel·lent i insubstituïble. Però, quan us pregunteu si Puigcerdà ha acomplert abastament el deure derivat de son privilegi de situació i de gerarquia, és ben provable que la resposta no sigui prou satisfactòria pel cerdà un xic escrupulós.

En veritat cal remarcar com presentiren aquests deures i es disposaren a servir-los certs bons patricis, romàntics vuitcentistes, simbolitzats en la venerable figura d'en Josep Maria Martí.

Els desenterraren l'escut de la Cerdanya, donaren vida a l'Himne Cerdà, aprofitaren les avinenteses favorables a la Cerdanya, i guanyaren per a Puigcerdà i a preu de sang aquell nimbe de vila liberal, amb la més simpàtica i gloriosa de ses executòries.

I foren ells també creadors d'aquell «Casino Ceretano» i d'aquell «Círculo Agrícola Mercantil», exemplars específics de la seva època, amb els quals iniciaven el *Casal Cerdà* que esperem; el casal on s'atindrà a l'esbarjo honest, elegant i enginyós; però, també, al foment del turisme i de l'excursionisme, i a l'expansió cultural del llibre, pel cursset, per la conferència; on s'arreglarà el costumari i el folk-lore de Cerdanya; on neixeran o s'apadrinaran les iniciatives venturoses i on es concentraran i coordinaran tots els entusiasmes i tots els esforços dels cerdans.

A la gernació actual correspon, en seguir les petjades dels avantpassats exemplars, millorar l'actuació i posar-la al dia: el sentit cerdà latent deu recollir-se, articular-se i cobrar eficiència; un organisme oficios ha d'aplegar la representació de totes les forces cerdanes i formular com més aviat millor un pla de conjunt: i Puigcerdà, cap i casal de la Cerdanya, si vol desempenyar dignament el seu rol ha d'ésser l'inspirador i el guidor de la campanya pro Cerdanya-ciutat.

Es el moment de dir que nostres paraules estan inspirades per un xoc brutal amb la realitat dolorosa; afers polítics ens posaren en íntim contacte amb la nostra terra i una falsa il·lusió fou desfeta.

Deguèrem constatar com Cerdanya, la bella, la plana més extensa i més atractívola del Pireneu no ha merescut dels Governos l'atenció

deguda; hi han encara pobles sense carretera, sense telèfon, sense llum, sense escoles: avergonyeix i desespera la deixesa humana amb contrast amb la natural esplendidesa.

No és un tòpic proclamar que estem en una hora crítica que cal aprofitar per a corregir les errors passades. Puigcerdá es troba en una fase de creixement i Catalunya en un període de fonda transformació; un descuid o una errada d'avui pot tenir una transcendència insospitada en un llarg esdevenidor. Si una fatalitat mig-partí la nostra comarca, és el moment de refer quan menys la unitat de la Cerdanya espanyola: si ha de venir un reconeixement dels organismes comarcals, ens ha de trobar disposats a aprofitar tota les possibilitats de la nova estructuració administrativa.

Tots els cerdans; emperò sobre tot aquells que per sa preparació intel·lectual, per la seva experiència i per la seva investidura ocupen llocs rellevants, han de disposar-se a actuar per a produir l'estat d'opinió i d'entusiasme que condiona la fonda transformació necessària i possible que propugnem.

Tenim fe absoluta en el suport popular i sabem que tota obra de gran envergadura sempre va precedida de la sinfonia executada per l'èlite vident i vibrant del país, la qual encomana després a la massa l'arborament constructiu que condiona l'èxit.

I els que, com nosaltres, usufructuem una representació i sentim l'afany de fer-li rendir la màxima utilitat, mesurem tota l'eficàcia de l'assistència popular i la demanem amb ansietat perquè sols amb ella podem trobar ressó suficient en nostra actuació amarada del més pur afecte per la terra cerdana.

P. BLASI MARANGES

Dr. A. BAYÉS i VAYREDA

Ex-intern del sanatori Scheveizerhof de Davos-Platz

Ex-metge agregat del Servei d'assistència Social dels Tuberculosos de Barcelona

MEDICINA INTERNA :: MALALTIES DEL PIT :: RAIGS X

Tractaments per la Sanocrisina, Tuberculina, Neumotorax artificial, etc., etc.

Plaça Catedral, 35 - Tel. 303 VIC (Consulta de 11 a 1 i hores convingudes)

Al segle onzè, hi havia un gran nombre de monestirs que disposaven d'extenses terres cobertes de nogueres i els nobles i grans senyors en feien presents a les comunitats religioses. En diferents localitats es conservava encara en el segle XVIII la curiosa costum que a l'any d'ésser casats s'havia de plantar una noguera aprop del lloc escollit per a fixar-hi llur residència.

ELS VALORS BUSATILS

Sota aquest títol l'Editorial Barcino, ha publicat dins la seva Col·lecció Popular un llibre de P. Mas i Perera, en el qual es fa una exposició clara i molt ben documentada del que representen els títols mobiliaris, llurs classes i categories els drets que atorguen les lleis a llurs posseïdors, com són negociats a Borsa.

Un llibre d'aquesta naturalesa era molt necessari a Catalunya perquè hi ha molts milers de posseïdors de títols que

quasi no tenen la més petita idea del que representa invertir els estalvis en valors. La major part dels petits rentistes, gent, gairebé tots, treballadora o menestrada, lliura els diners producte de l'estalvi, i diposita tota la confiança en les persones que intervenen en la col·locació. Però un cop feta l'adquisició, ben poc es preocupa de seguir la marxa de la corporació o empresa de la qual té uns títols. Sols espera el moment de cobrar el cupó, convençut que aquest mai no ha de mancar-li.

En realitat, però, la inversió de diners en títols mobiliaris, no és un afer tan simple com suposen molts dels rentistes catalans. Cal estar assabentat d'una pila de coses, puix sols així tindrà una orientació pròpia. El llibre del senyor Mas i Perera és del tot apte per a formar la mínima educació financiera del rentista. Si fóssim un país que tingués afició a la lectura, aquest llibre assoliria una venda de molts milers d'exemplars. Però, per dissort, no abunden els lectors de matèries com aquesta, àdhuc per part d'aquelles persones que més interessades haurien d'ésser a conèixe'l.

La poca cura que posen els petits rentistes a assabentar-se del que són i el que representen els valors mobiliaris, fa que sigui tan estesa una sèrie de prejudicis i inexactituds que motiven tantes apreciacions equivocades.

Cal lloar l'autor d'aquest llibre, i també l'empresa editora, perquè han realitzat un servei molt útil com es el de proporcionar un element d'informació verídica i imparcial al modest posseïdor de títols. Aquest no podrà excusar la seva ignorància per la manca d'un text que li ensenyi tot allò que ha de saber, sense fiar-se d'informacions de segona mà. Caldria, doncs, que l'esforç que han fet autor i editor fos secundat com es mereix.

HOTELLERIE
CERDANE

el màxim confort
dins d'un ambient

cerdà

Vídua SALVAT
Bourg-Madame



PILAR PRIM

per NARCIS OLLER

(fragments)

Llavors, com si li calgués més ayre pera respirar, s'abocà a la finestra, contemplant, embadalida, el panorama. La Cerdanya espanyola s'extenia a sos ulls més hermosa que may. Una curia trobada, a la nit abans, havia desvetllat el nord-est, y aquest, d'una bufada, netejat el cel, que ni un mirrall de acer. A sa claror esplendentíssima, les crestes d'aquelles serralades, com empolsades de purpurina d'aràm, se retallaven sobre'l fons lluminós d'aquella atmòsfera puríssima. S'hi hauria pogut fotografiar els isarts, que, en aquella hora, corressen per llurs cingles. L'Elvireta hi distingia fins la molsa rossa que cobria'ls penyals contrastant ab la blancor relluente dels grans còrrecs d'ull-de-serp. El bosch, que fistoneja, com gran bronjada d'un negrós oliva, les suaus ondulacions dels colls més baxos, no semblava pas tenir més gruix qu'una alfombra de pells d'ovella. Però, abaxant un xich lo esguart, veyia ressortir ab vigorós relleu les menors convexitats de la faldalada, ab sos arbres solitaris arrapats a n'ell com tàbachs al bou, ab ses gorges ombrívols, sos prats verdosos, ses rosades fexes de rostolls, ses dresseres y sos plechs discontinuus. Abaxantla més, podia comptar d'una a una les finestres dels poblets, masos y caserius escampats a son entorn, definir les especies dels arbres qu'amagan els rius y, com qui diu, amoxar ab la mà'l tofut vellut dels prats y l'esponerós bordó de verns que'ls encaxona y divideix al bell mitx de la gran plana. L'Elvira fixà la vista a la carretera de Barcelona, que blanquejava assí y allà paralelestant el Segre fins a atravesarlo pera fer una falsa girada a l'esquerra, en direcció a Alp, y ficarse a la vall de la Molina. Y'l pensament li volà montanya amunt, fins a Toses, montanya avall, fins a Ribes, gronxantse en boyrissols celestials, hont defallia esmaperdut. Restà un moment somniosa y, com tornant en si, reconcentrà la mirada als voltants més propers, d'hont pujavan vibracions joyoses de cascabels. De per tot arreu venían, fressejant ab ayre y fent arresserar pagesos endinmenjats, cavallers galopant, *cabriolés*, *paniers*, *landaus*, jardineres, omnibus coronats de noyes animbades per llampants ombreles. Llavors recordà qu'era festa, qu'avuy havían d'anar a missa major, que l'hora avansava, que no podia per

dre temps, y's ficà a dins y's vestí cantant.

L'hora, no obstant, se'ls ne vingué a sobre, y com al entrar a l'iglesia, mare y filla no van poder encabirse a la nau central, ja ocupada per una companyia de soldats y per una gran munió de barcelonines, feren una volta pel trascor y avansant per la nau esquerra, s'agenollaren quasi al peu del presbiteri. Com per una coqueteria perfectament explicable anant a missa tardera, se havían vestit un xich, no's trobaren encorregudes entre aquelles convehines que, per la forsa de la costum ò falta de refinament s'empolaynavan a Puigcerdà com si fos a Barcelona. Llavors, sentint esvahirse aquella anyoransa de cultura que copen al ciutadà als pochos dies de trobarse al camp, l'Elvira, estufantse la faldilla de balista rosa, la mare sa falda de pita esponja grisa, van obrir els devocionaris.

Y, axís pensant, l'Elvira gayrebé no ohí missa y, un cop acabada aquesta, s'anà retardant, retardant aposta, dins de l'iglesia, fins que no hi quedaren sinó ella y sa mare. Però l'Elvira no sabia lo que l'esperava, llavors, en el carrer immediat ò de Santa Maria, qu'enfila perpendicularment el temple per la porta de Mitxjorn.

Com a la sortida de missa d'una gran ciutat, estava aquella via, estreta y llarga y amarada de sol per la poca alsada de les cases, plena a desdir de senyores molt vestides, passejant ò tornant rotllos sota alegres cúmuls d'ombreles virolades, ab els homes y joves de la *crema* forastera, que s'havían després dels grans axàms formats a l'entrada del carrer. Avensaren per ell, encara enlluernades pel sobtat traspass de la fosca del temple a n'aquell desvassall de llum y colorayna bellugosa, cercant, inútilment y sense dirsho, a n'en Deberga...

Però la Pilar refusà també, aplassant-ho pera un altre dia qu'esmessin de més calma, y'l grupo's descomparí sota'is escoberts de la Plassa, llavors fets intranzitables per la pagesia d'abdues cerdanyes, allí estacionada y com clavada a terra, mercadejant ò comentant l'estat de les cullites y'l curs del temps.

Allí, a tres passes, hi havia'l confiter de que's provehían les Dou y a qui ha-

vían vingut especialment recomanades per en Robert Ortal. Era un cerdà bonadosísim y servicial, que les atenia y guiava ab una sollicitut enternidora,

—Entrèm a veure'l Nen Xacó, que li estalviarèm la molestia de venir avuy al *chalet* y li comprarem postres;—digué la Pilar.

Y, ja dintre la botiga, y no trobanthi al Nen Xacó, van comensar a triar pastes, a la vista d'un aprenent que les contemplava ab uns ulls tan axerits y enriallats, qu'arribà a encuriosirles. A preguntarli anavan lo per què se les mirava d'aquella manera, quan sortint la mestressa:

—¡Ayoy!— feu, plegant les mans y acotant el cap pera mellor expressar sa pena.—¿Que no han pas vist al Nen Xacó? ¡Ay María Santíssima! ¡Si ara, adés mateix, acaba de sortir d'aquí, ab aquell senyor del ram, a veure si les *trapava* pel carrer de Santa Maria! ¡Ayoy! ¡y que m'alegri de veureles! ¿Les hi proba aquí dalt, oy? Anèm: no cal pas qu'ho diguin; be's veu prou que s'hi portan be. ¡Ah, bah! axò prou fa pler, no?... Mes, y quin ram, Verge Santíssima, quin pom més ben arnetxat, oy, senyora Pilar? ¡Ah, bah! quan ahir ens el van dur de la diligenci y'l vem treure de la gavia tan moll y ben embolicat com venia, no'n sabiam pas apartar els ulls, miri. Y vostès diu que *poré* no l'haurian pas volgut. Ayoy! Quan aquest noy ens ha dit que pera fèlshi *prenre*, l'ha gicat estar al jardí y ha arrencat a córrer, ¡ayoy! jo y'l Nen, crègui que'ns som esquexats de riure. «Tu sí que les has ben trompades axins» li som dit jo.



Llibreria Cerdana

Corresponsal de les primeres Cases Editores Franceses

Envio de llibres per correu a qualsevol població

Adreceu vos a

J. Cadefau



L'afecte, el deure i el benestar...

— Mira, Jordi, el nen està molt content d'encà que hem instal·lat calefacció IDEAL CLASSIC, perquè no surts com abans, i d'aquesta manera...

— No mamà, no li ho dignis...

— ...tu ens fas companyia i ell és feliç et té amb qui jugar.

— De veres? Doncs aquests són els meus desigs; perquè ara veig clar que la veritable felicitat me la donen els tres motius poderosos que m'atrauen a vosaltres; l'afecte, el deure i el benestar...

Amb calefacció IDEAL CLASSIC no hi ha vida més agradable ni més confortable que la vida de la llar

DEMANEU FASCICLES GRATUITS

a JOSEP REGUANT :: Carrer d'Espanya, 42

propietari senyor Cerdà, que no ha fet escatimar res a l'obra.

I en donar les gràcies a la C. de la P. U., hem de felicitar a la delegació d'aquesta entitat a la nostra vila, de la qual formen part els senyors Caralps, Cosp, Llanas i Huguet, que saben complir el seu comés.

SERVEI METEOROLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

OBSERVATORI DE PUIGCERDA

Temperatures de la setmana
Dies 1 al 15

Màxima	Mínima	Mitja
—	—	—
10	6	1
3	4	1
11	5	5
10	2	7
11	0	6
8	-1	5
7	0	4
5	1	3
10	3	2
6	4	0
11	6	1
10	-3	4
6	-4	2
5	-6	0

El delegat del Servei,
A. Esteva

Construcció premiada

Ens ha causat fonda joia l'assabentar-nos que la casa propietat d'en Joan Cerdà, construïda l'any passat i situada en el carrer de la Llibertat, cantonada al de la Font d'en Llanas, ha estat guanyadora d'un premi atorgat per la Cambra de la Propietat urbana...

No és que això ens vingui de nou; oportunament en aquestes mateixes columnes ens havíem ocupat d'aquesta bonica construcció, dient que constituïa un magnífic ornament per aquest carrer que és el d'entrada a la Vila. Hi estàvem tant poc acostumats a les construccions subjectes a un estil de més o menys gust, que aquesta va cridar-nos, ja d'un principi l'atenció.

No cal dir, doncs, que trobem ben encertat el fall del jurat de la C. de la P. U.

Es obra del conegut arquitecte en Josep Riera Reguer.

Es una casa d'estil no definit, però, d'un caire netament païral i amb ten-

dència al neo-classicisme, subjectant l'ordenació de façanes a les necessitats de la distribució interior. S'ha aprofitat, però, la cantonada, per a donar a la casa una visualitat que realci encara més l'obra, per mitjà d'unes columnes, d'un cul-de-llània i llosana de balcó que, dintre la simplicitat, augmentin l'importància de l'edifici. Els punts de vista dels carrers de l'encreuament són immillorables per l'efecte que es persegüia.

Les finestres de punt rodó de l'últim pis, i la barbacana de fusta, s'adiuen perfectament al sistema de construir i al clima d'aquest país.

Fóra de bon veure que els propietaris de la nostra vila prenguessin exemple i desterressin, per a sempre la rutina que patim de tants anys ha. Puigcerdà ha de millorar i els propietaris són els que més han de contribuir-hi i els que més beneficis han de treure'n.

Felicitem a l'arquitecte senyor Riera; al constructor senyor Truñó i al

NOTICIARI

AVIS ALS RADIOIENTS

S'assabenta a tots els posseïdors d'aparells de ràdio que des de primer de Gener es despatxen en aquesta Oficina telegràfica, llicències per a l'ús de dits aparells, sense les quals ningú podrà utilitzar legalment, peyorant-se als infractors amb les quantitats que la Llei assenyala.

El Cap de Telègrafs, J. M. Samarà.

LA FESTA DE S. ANTONI.—Estan ultimats els darrers detalls d'aquesta joliva festa que ha de tenir lloc el vinent dimarts, dia 17.

El programa de la festa és com segueix:

Dia 16 a la nit, concert en el Teatre Ceretà.

Dia 17, a les 11 del matí, Tres Toms.

A les 3 de la tarda, Concert en el Círcol Agrícola Mercantil i, seguidament, ball en el Teatre d'aquesta mateixa Societat.

A les 10 de la nit, el Gran Sarau en el Teatre Ceretà.

Tots els actes seran amenitzats per la Banda del Regiment que està en guarnició a Seu d'Urgell.

Ja podem avançar que l'èxit de la festa sobrepujarà de molt el d'anys anteriors.

VISITA.—L'hem rebuda de la distingida dama Na Pilar Augé vídua de Deulofeu, que es troba entre nosaltres amb motiu de la venda de noves parcel·les en l'urbanització de la seva propietat.

Darrerament han estat adquirits dos terrenys pel nostre bon amic l'industrial sastre d'aquesta vila n'Antoni Torà, el qual pensa construir desseguida un xalet, el pla del qual ha estat encarregat al culte arquitecte de Barcelona, n'Alexandre Tintorer.

REGISTRE CIVIL.—El moviment durant l'any que hem acabat és el següent:

Neixements: 22 nenes i 41 nens.

Casaments: 29.

Defuncions: 28 varons i 25 fembres.

NEIXEMENT.—La llar del nostre

volgut amic el metge en Bonaventura Solà, s'ha vist alegrada amb el neixement d'una xamosa nena.

L'enhorabona.

ESPORTS DE NEU

L'Ateneu Enciclopèdic Popular té anunciada per avui la celebració de dues curses del trofeu Rafael Gener, a les pistes de La Molina.

Avui la Secció d'Esports de Muntanya del Centre Excursionista de Catalunya es disputa per primera vegada els seus campionats socials (mig fons) els quals, per a servir d'encoratjament als nombrosos esquiadors que té el Centre, es veuran dividits en les quatre categories següents: Primera i segona categoria de «seniors, juniors» i veterans.

En el cas que la insuficiència de neu no permetés utilitzar en la seva part baixa el clàssic recorregut de les pistes de Font Canaleta, la cursa es descabdellaria en el trajecte Font Canaleta-Pla d'Anyella, on la neu és molt abundant i d'una excel·lent qualitat, com pogueren comprovar els esquiadors que visitaren aquelles pistes diumenge passat.

La llista d'inscripcions restà oberta a l'estatge social fins el passat divendres, dia 13, a les vuit del vespre.

BALL DE CASATS.—El vinent

dia 28 tindrà lloc aquest gran sarau en el Teatre Ceretà. Enguany segons se'ns informa, ha estat contractada la banda de regiment de Seu d'Urgell per amenitzar-lo.

Sembla que per aquest sarau es reserven grans sorpreses i que la festa es farà amb tots els ets i uts.

La llista dels inscrits va creixent ràpidament i hi ha gran entusiasme.

BUFET-RESTAURANT.—Per al sarau de Sant Antoni i per al de Casats, hi haurà instal·lat en el Saló de Descans del Casino Ceretà un bufet-restaurant a càrrec del nostre bon amic el reboster Albert Bonet.

Els seus serveis, ja no cal dir-ho, són veritablement excel·lents i, com de costum, sabrà quedar bé, ja que sab arranjar les coses a gust de tots els clients.

ESPECTACLES.—Per avui s'anuncien en els nostres cines les pel·lícules «El Misterio del cuarto amarillo» i «Los piratas del aire», en el Ceretà i en el Círcol respectivament. Completen els programes altres films d'èxit reconegut.

TEMPS.—Amb tot i el fred intens que es fa sentir, tenim un temps magnífic. Sol esplèndid i sequetat en tots els nostres carrers i passeigs. El termòmetre baixa considerablement. A la matinada d'avui ha marcat 9° sota zero a Puigcerdà i 12° a la Guingueta.

Mercat de Puigcerdà

PREUS del dia 1 de Gener:

Ous, de 2'75 a 3'25 ptes. dotzena.

Pollastres, de 13'50 a 15 parell.

Gallines, de 9 a 10 ptes. una.

Conills, de 3 a 5 un.

Liebres, de 7 a 10 ptes.

Perdus, de 4 a 5 ptes una.

Gràfiques Ceretània - Puigcerdà

RECADER directe de Puigcerdà i sa Comarca a BARCELONA

P. GABAÑACH

dies de sortida de PUIGCERDA: DIMARTS i DIVENDRES a la 1 de la tarda

dies de sortida de BARCELONA: DIMECRES i DISSABTES a les 6 de la tarda

ENCARRECS:

PUIGCERDA

LLIBERTAT, 8 — Teléfon 108, i a la
FUSTERIA DE ANTONIO BRUNET

BARCELONA

RECH, 73 — Teléfon 17041
PETXINA, 6—Teléfon 1622

SERVEI RÀPID - PREUS ECONÒMICS

Rocalla EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS

TUBS
PLANXES ACANALADES
DIPOSITIS
DIPOSITIS PER A WATERS
CANALONS
PLAQUES DE 40x40cm
REVOLTONS

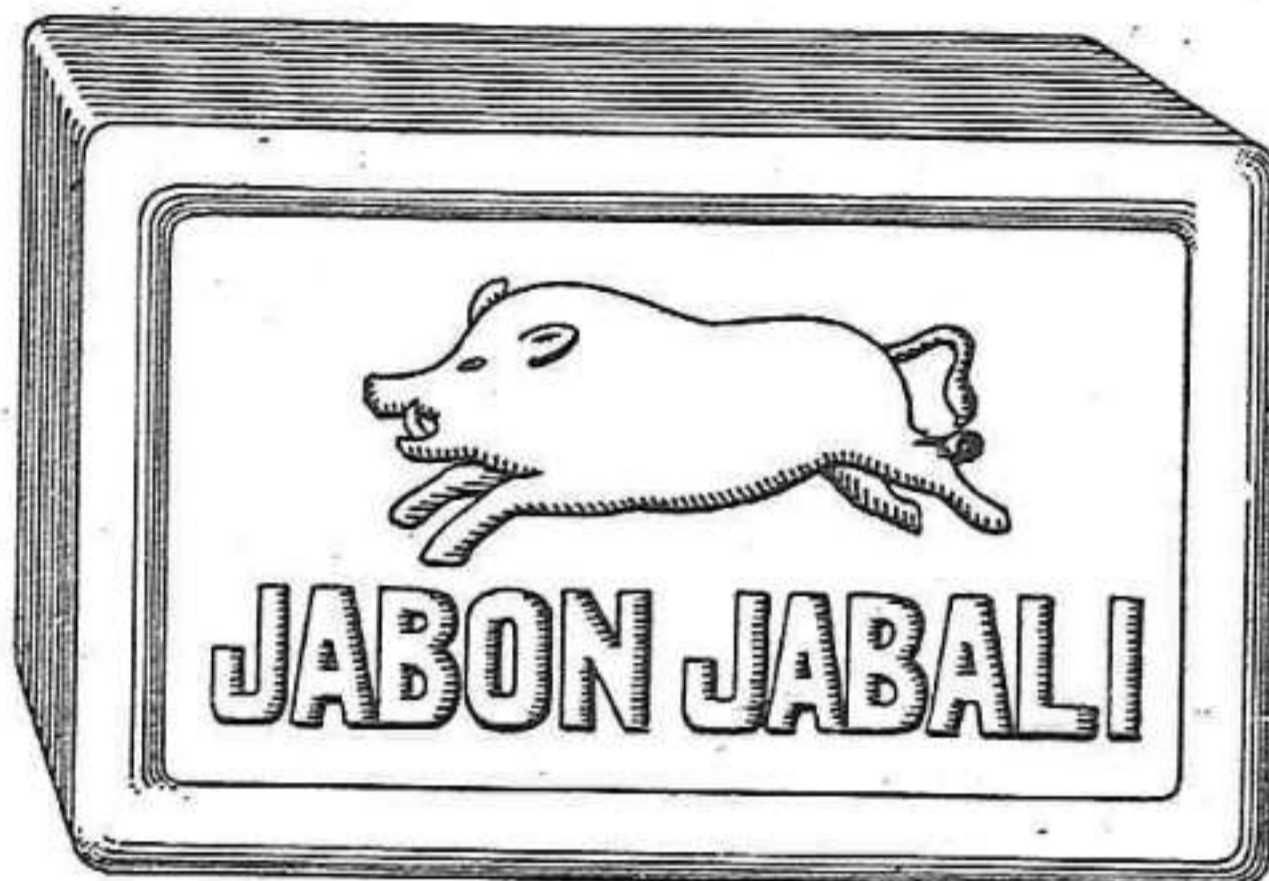
TELEFON: 20768

ROCALLA S.A. BARCELONA RELA ESTUDIS 14 y CANUDA 2

Representant per aquesta Comarca: JOAN PEIX - Revolució, 7 - Teléfon, 11-R PUIGCERDA

sabons
BARANGÉ

duren més
renten millor



**NOVA
URBANITZACIO
DEULOFEU**

Espaiosos solars per a edificar,
en venda, esplèndida situació,
prop de l'Estany, sèquia i parc,
amb vistes sobre la Cerdanya
Francesa i Espanyola, i altres
situats prop del Camp de Golf

Raó: ESTEVE ARRO (Cal Aldran)
PUIGCERDA

**AVINGUDA
SCHIERBECK**

Venda de Xalets

Pagament a terminis
i al comptat

Construccions a gust del
comprador o ja edificades

Raó:

MIQUEL PONS Procurador
Puigcerdá

CARBOLUX



UBSTITUT DE L'ANTRACITA
ense fum
ense suja
ense cendres

EL MES NET

Superioritat en calories sobre els altres combustibles

Infinítament superior a tots els millors aglomerats

De molta duració, poc pes i, per tant, d'economia insuperable

Adresseu comandes a:

Vídua de S. Arró - Telèfon 35 - Puigcerdá

Decorats i Treballs llisos de Guix

Encanyigats ordinaris
Encanyigats Metàl·lics SIMPLEX
els més bons i pràctics

Tots els enguixats són acabats amb
guix blanc superior

Per encàrrecs:

Marcel·li FUXET
BOURG-MADAME

Especialitat en Sarrells per a Vanoves

:: Sarrells - Cordons per a Barnu-sos, Batins i Païames ::

Fàbrica de Passamaneria i Teixits de Punt Novetat

en seda artificial, cotó, llana i fil de metall or i plata

VENTURA I COT Ltda.

LINCOLN, 15 (S. G.)

TELÉFON 72233

BARCELONA

(Vendes exclusivament a l'engrós)

:: Galons - Cintes - Borles - Cordons - Trenes - Agremants - Faixes ::

Malles per a Cortinatges i Transparents

CASA CONSTRUCTORA

J. VIÑAMATA

CONSTRUCCIONES DE HORMIGON, LADRILLO
Y REPARACIONES EN GENERAL

PROYECTOS Y PRESUPUESTOS GRATIS

Fontanella, 14-1.º, 2.ª
BARCELONA

Encargos: Pza. de los Héroes, 8
PUIGCERDA

JOAN ANGLADA VILARDEBO

ADVOCAT

Exercici en els partits
de Puigcerdá i Vic

Despatx a Vic: Riera, 31

Turistes: A l'estiu i a l'hivern, el **GRAN HOTEL**

TIXAIRE

us ofereix el màxim confort dintre
d'un ambient luxós i ensems discret

Magatzem de Materials
de Construcció

calc hidràulica
ciments
guix
rajoles, & &

Francesc BARNOLA

Rambla de Josep M.^a Martí
PUIGCERDA



Una bonica Vista general
de Puigcerdà

Rajoleria i Tenleria
RICARD TUSET

GRAN ASSORTIT
DE RAJOLS
DE TOTES MENES
Fabricació acurada
Preus mòdics

Font d'En Lleres
PUIGCERDA

Feu fer els vostres impresos en català :: Encarregueu-los en aquesta impremta

Anónima

Alsina-Graells de A. T.

**Despacho Central del F. C. Trans-
pirenaico de Ripoll a Puigcerdá**

PUIGCERDA

En el citado D. C. y para mayor comodidad de los viajeros se
facilitan billetes combinados con destino a las estaciones siguientes:

Alp Ribas Ripoll Vich
Torelló Manlleu Barcelona